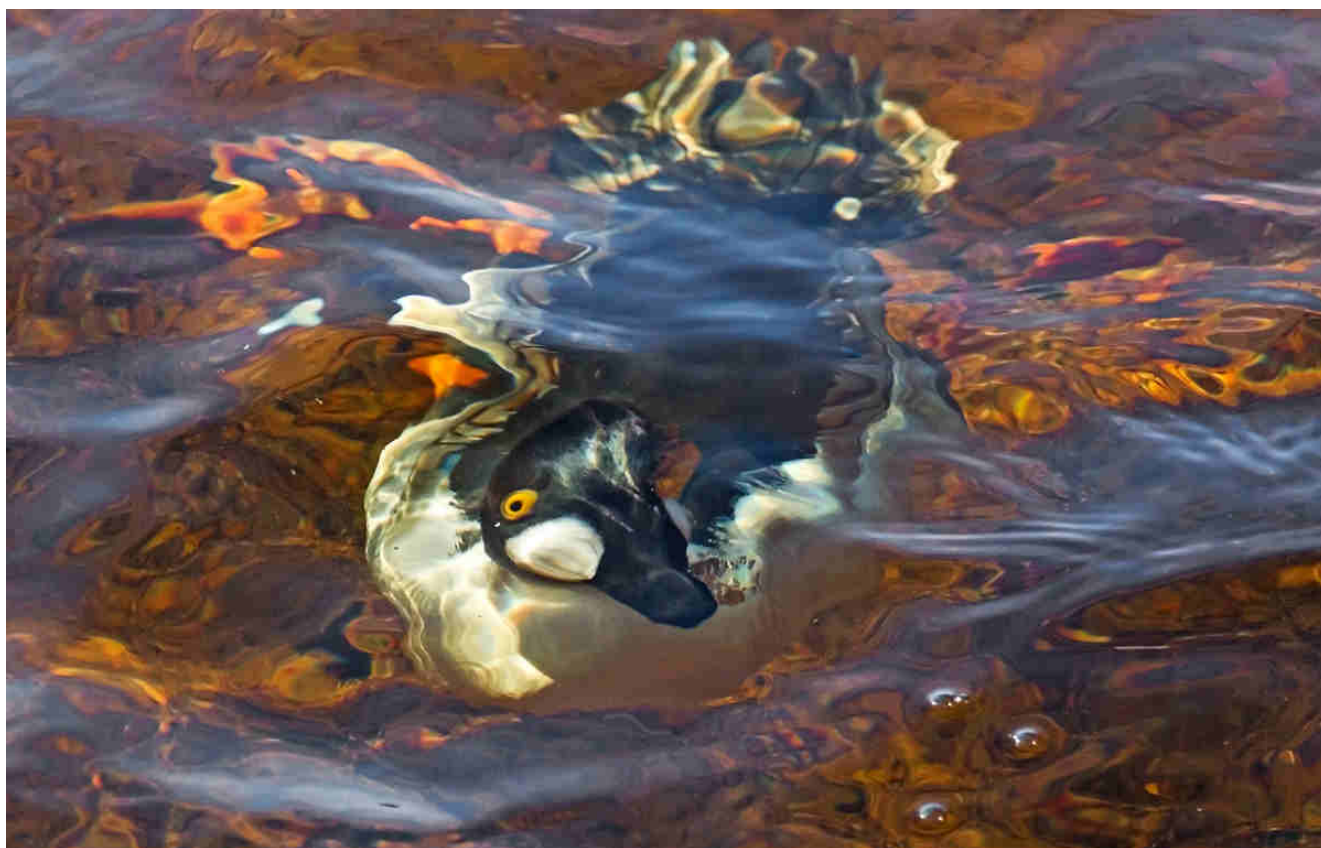

Pusan Pulinat

LAPPEENRANNAN SEUDUN LUONNONSUOJELUYHDISTYS ry:n JÄSENKIRJE 2021

Koronatilanteen takia huomioikaa mahdolliset tapahtumamuutokset!
Tiedotamme niistä verkkosivuillamme:
<https://www.sll.fi/lappeenranta/tapahtumat>

*Maaliskuun alussa vuosikokouksen perään on luvassa
Anna-Liisa Pirhosen luontokuvia Etelä-Karjalasta.
Kannen koirastelkän hän kuvasi Imatralla Vuoksen aalloissa.*

Suomen Luonnonsuojeluliitto
Lappeenranta

Saimaan luonnonsuojelukeskus
Katariinantori 6, 53900 LAPPEENRANTA

Yhdistys kuuluu Etelä-Karjalan piirin kautta Suomen luonnonsuojeluliittoon

Yhdistyksen hallitus vuonna 2021

Puheenjohtaja: *Kimmo Saarinen*, puh. 041 4631737, kimmo.saarinen@sll.fi

Hallituksen jäsenet:

Eija-Hilkka Anttila, Raija Aura, Salla Huuskonen, Pirjo Iivanainen, Marjaana Karhu, Martti Karhu, Jari Kiljunen, Anni Paarma, Anne Sahala ja Pertti Siilahti

Monimuotoisuutta pandemian varjossa

Edellisvuotisten Pulinoiden jälkeinen aika on ollut koronan kyllästävä. Pelkojen, rajoitusten ja tapahtumien peruuntumisen keskellä covid19-pandemialla uutisoitiin olleen myönteisiäkin vaikutuksia. Ympäristöministeriön ja Suomen ympäristökeskuksen teettämä luontosuhdebarometri nimittäin kertoi, että koronakevät muutti lähes joka neljännen suomalaisen luontosuhdetta myönteisemmäksi.

Suomalaiset löysivät luontopolut ja kansallispuistot, kun liki kaikki muut harrastusmahdollisuudet sulkeutuivat. Varsinkin nuoret hakeutuivat luontoon muita hanakammin. Myös luonnon ja luontokohteiden arvostus kasvoi. Suomalaiset olivat vahvasti sitä mieltä, ettei luonnon arvoa voi mitata rahassa ja että luonto lisää ihmisten hyvinvointia ja terveyttä.

Tulos konkretisoitui Luonnonvarakeskuksen viime vuonna tekemässä tutkimuksessa, jossa asvaltoituille, laatoitetuille ja sorapäällysteisille päiväkotipihoille tuotiin metsäpohjaa eli kuntaa, siirtonurmea ja istutuslaatikoita, joihin lapset kylvivät kasveja ja hoitivat niitä. Viisi kertaa viikossa toistuva metsämaakosketus paransi lasten immuunijärjestelmän säätelyä, mikä voi vähentää atopian, diabeteksen, keliakian ja allergioiden riskiä. Monimuotoista luontoa voidaan siis sananmukaisesti kantaa kaupunkiympäristöön!

Viime kesänä kommentoimme kipakasti Kaakkois-Suomen alueellista metsäohjelmaa, jossa monimuotoisuutta turvaavat ja lisäävät toimet loistavat poissaolollaan. Sama virsi tuntuu kaikuvan muuallakin maassa; metsäohjelmat keskittyvät edelleen turvaamaan vain puiden kaatamista ja metsäteollisuuden etuja ”monimuotoisuutta unohtamatta”. Moisesta sanahelinästä olisi aika siirtyä toimintaan. Onneksi ilahduttaviakin muutoksia on tekeillä: Lappeenrannan kaupungille on valmistumassa monimuotoisuusohjelma, ja oikeasti vankka sellainen!

Mitä monimuotoisuus on ja miksi se on merkityksellistä? Jospa toinen yritys tuottaisi tulosta ja saisimme Ilari Sääksmäen luennoimaan aiheesta kevään aikana. Muitakin tapahtumia on tarjolla (s. 3-5), toivotaan että edes jonkun voimme järjestää vielä toistaiseksi koronaviruksen hallitsemassa maailmassa.

Kimmo Saarinen, puheenjohtaja

PS. Toteutamme tammi-helmikuussa jäsenistömme keskuudessa sähköisen kyselyn jäsentiedotteesta ja paikallisista ympäristökysymyksistä. Linkki kyselyyn lähetetään sähköpostitse tai jos et sellaista ole jäsenyyden yhteydessä antanut, kyselyyn pääsee vastaamaan myös yhdistyksen verkkosivulla olevan avoimen linkin kautta.

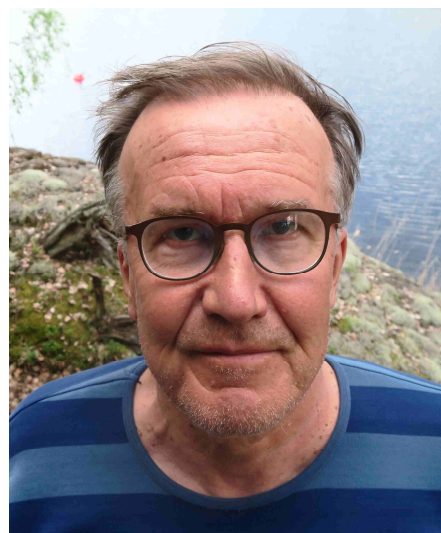
Tapahtumakalenteri

Seuratkaa mahdollisia koronarajoituksia; tiedotamme niistä myös verkkosivuilla tapahtumien yhteydessä

HELMIKUU

LUENTO: Saimaan altaan vesistöhistoria ti 9.2.2021 klo 18:00-20:00 – Lappeenranta, Linnoitus, Luonto- ja tiedekeskus Saimaarium (Satamatie 8)

Matti Hakulinen tietää mistä puhuu: hän on kirjoittanut Saimaan altaan vaiheista useita kirjoja. Luvassa on mm. kuvaus Saimaan synnystä, kuinka maan kohotessa kaakkoon tulviva vesi aukaisi uuden lasku-uoman Ristiinassa noin 6700 vuotta sitten, edelleen Lappeen Kärenlammella noin 6300 vuotta sitten ja lopulta mursi Ensimmäisen Salpausselän Vuoksenniskalla noin 6000 vuotta sitten. Vuoksen synnyn jälkeen maankohoaminen on tyhjentänyt ja supistanut Saimaan altaan järviä. Vesistöt myös täyttyvät orgaanisesta aineksesta ja eroosion tuomasta mineraalaineksesta. Järvi-Suomi muuttuu lopulta Joki-Suomeksi, ellei seuraava jääkausi katkaise kehitystä.

MAALISKUU

Kevätvuosikokous ja LUENTO: Luontokuvia Etelä-Karjalasta ti 2.3.2021 klo 17:30-20:00 – Lappeenranta, Linnoitus, Luonto- ja tiedekeskus Saimaarium (Satamatie 8)

Klo 17:30 yhdistyksen sääntömääräinen kevätkokous. Klo 18 Kansainvälisissä ja kotimaisissa luontokuva-kilpailuissa menestyneen kuvaaja **Anna-Liisa Pirhosen** kuvaesitys Etelä-Karjalan luonnosta ja vähän muualtakin kotimaasta. Esityksessä nähdään lintuja, hyönteisiä, nisäkkäitä ja matelijoita. Lintuja ja nisäkkäitä Pirhonen kuvaa pitkällä teleobjektiivilla kaukaa, ja hyönteisiä ja matelijoita makrolla läheltä.

LUENTO: Saimaa-trilogian kolme kirjaa ti 23.3.2021 klo 18 – Lappeenranta, Pääkirjasto (Valtakatu 47)

Juha "Norppa" Taskisen kertomus Saimaa-trilogian kolmesta kirjasta: Unelma Saimaasta, Paluu Saimaalle ja Jää hyvin saimaannorppa. Luvassa kuvia ja sanoja kirjojen tarinoiden takaa, kuinka teos syntyy ja miten kirja elää?

TOUKOKUU

**LUENTO: Monimuotoisuus ti 18.5.2021 klo 18-20 –
Lappeenranta, Linnoitus, Luonto- ja tiedekeskus Saimaarium (Satamatie 8)**

Professori **Ilari Sääksjärvi** avaa luennessaan monimuotoisuuden saloja, ja saatetaanpa illan aikana kuulla sademetsistä ja loispistiäisistäkin, joita hän on erityisesti tutkinut. Ja jopa nimennyt tieteelle appiukkonsakin mukaan! Sääksjärvi on viettänyt melkein pari vuotta tutkimusretkillä Amazonin sademetsässä. Viidakko ei kuulemma ole niin vaarallinen paikka kuin väitetään...

KESÄKUU

**LUONTORETKI: la 5.6.2021 klo 14:00-16:00 –
Lappeenranta, Joutseno, Tikanhuuto (Kuurmanpohja)**

Retkikohteena on lehmuslehto, josta hyvässä lykyssä on mahdollisuus löytää lehtivihreätön orkidea, pesäjuuri. Koska retkikohteen lähellä on heikosti pysäköintitilaa, kulku mieluusti kimpakyydein. Lähtö Joutsenon kirkon pysäköintipaikalta klo 13:30. Lähempää voi myös tulla suoraan retkipaikalle osoitteeseen Suokumaantie 131.

**TALKOOT: niitto la 12.6.2021 klo 10 alkaen, haravointi la 19.6. klo 10 alkaen –
Lappeenranta, Niemisensaari, ”Paratiisi”, Riihilahdentie 508**

Riihilahden perinnetilan rehevimpien niittyjen ensimmäinen niittokerta ja haravointi seuraavana viikonloppuna. Tarkemmat tiedot päätalkoiden yhteydessä seuraavalla sivulla.

**KASVIRETKI: Luonnonkukkien päivä su 20.6.2021 klo 10:00-12:00 –
Luumäki, Taavetti, Jukolan pihapiiri (Torikatu 1)**

Luonnonkukkien päivän retkikohteena on Seuratalo Jukolan pihapiirissä sijaitseva **keto** (kartassa sininen pallo2). Kokoontuminen S-Market Taavetin pysäköintialueella (pallo1: Linnalantie 42), josta kävellään kohteelle (noin 200 m). Ajan salliessa voidaan lopuksi piipahtaa myös Taavetin Linnoituksen vailleille, jotka sijaitsevat reippaan puolen kilometrin kävelymatkan päässä (pallo3).

**KASVIRETKI: Linnoituksen vallit ti 29.6.2021 klo 18:00-20:00 –
Lappeenranta, Linnoitus, Saimaan luonnonsuojelukeskus (Katariinantori 6)**
Linnoituksen kasviretkellä suunnataan historiaa kukkiville vailleille, joko Pallon tai kaupunginlahden puolelle kesän aikataulusta ja kasvitarjonnasta riippuen.

.....
Sotatulokkaiden, ikaikaisten taikayrttien ja tärkeiden ravinto- ja maustekasvien ohella tarjolla on kirjava joukko ketojen ja niittyjen kasveja. Samalla voidaan tutustua edellisvuonna alueelle pystytettyyn Luonto- ja kulttuuripolkuun.

ELOKUU

TALKOOT: niitto- ja haravointitalkoot ti 3.8.2021 klo 17:00-19:00 – Lappeenranta, Joutseno, Anolantie 59

Perinteiset Anolan kedon niitto- ja haravointitalkoot Joutsenossa Anolan kylällä. Mikäli käytössä on edellisvuosien tavoin kaksi niittokonetta, muutaman tunnin urakoinnilla selvitään. Kohde sijaitsee noin viisi kilometriä Joutsenon kirkolta etelään; mikäli sinulla ei ole kyytiä, ota yhteyttä ja mietitään kimpakyydityksiä! Kahvi- ja evästarjoilu.

TALKOOT: niittoa la 7.8.2021 klo 10-14, haravointia la 14.8. klo 10 alkaen – Lappeenranta, Niemisensaari, Riihilahdentie 508

Taas talkoillaan Luonnonperintösäätiön hallinnoimalla Riihilahden perinnetilalla. Käsiniittokoneen työtä täydentämään tarvitaan käsipareja viikatehommiin! Ja kun heinä ehtii sopivasti kuivahtaa, paikalle päästään palaamaan kahden viikon päästä haravointitalkoisiin. Heinä haravoidaan kasoihin ja pistetään säistä riippuen seipäille tai taivaan tuuliin. Oman haravan (tai mieluummin haran) voi ottaa mukaan! Mikäli sinulla ei ole kulkuvälinettä, ota yhteyttä kimpakyytien järjestämiseksi! Kahvi- ja evästarjoilu.

SYYSKUU

LUONTORETKI: Merenrannan elämää la 18.9.2021 – Kotka, Santalahden luontopolku (Kipparitie 4; mahd. yhteiskuljetus)

Lähdetään aistimaan merenrannan elämää Suomenlahden rannikolle! Pääkohteena on Santalahden luontopolku Kotkan Mussalossa. Alueella on noin 2,4 km pitkä metsäinen luontopolku ja 2,1 km rantapolku, josta avautuvat merimaisemat Suomenlahden saaristoon. Osallistujamäärästä ja kuljetustilanteesta (tai sen mahdollisuudesta) riippuen ennakoilmoittautuminen tarvitaan; tarkemmat ilmoittautumishjeet, retken lähtöajat ja muut tiedot päivitetään yhdistyksen verkkosivuille viimeistään elokuun aikana.

LOKAKUU

Syysvuosikokous ja LUENTO: Maisemamaalauksen ja eteläisen Saimaan geologiaa ti 26.10.2021 klo 17:30-20:00 – Lappeenranta, Linnoitus, Luonto- ja tiedekeskus Saimaarium (Satamatie 8)

Sääntömääräinen syysvuosikokous klo 17:30
Klo 18 Saimaa Geoparkin geologi **Kaisa-Maria Remes** johdattelee kuulijat katsomaan maisemamaalauksia geologisesta näkökulmasta ja kertoo maisemamaalauksien avulla Saimaa Geopark alueen kallioperän ja maaperämuodostumien synnystä sekä Saimaan vaiheista.

Päivitetyt tapahtumatiedot: <https://www.sll.fi/lappeenranta/tapahtumat>
Lisää tapahtumatietoja: <https://www.sll.fi/etela-karjala/tapahtumat>

Ihmisen valta-aseman varjot luonnossa

Pirjo Iivanainen

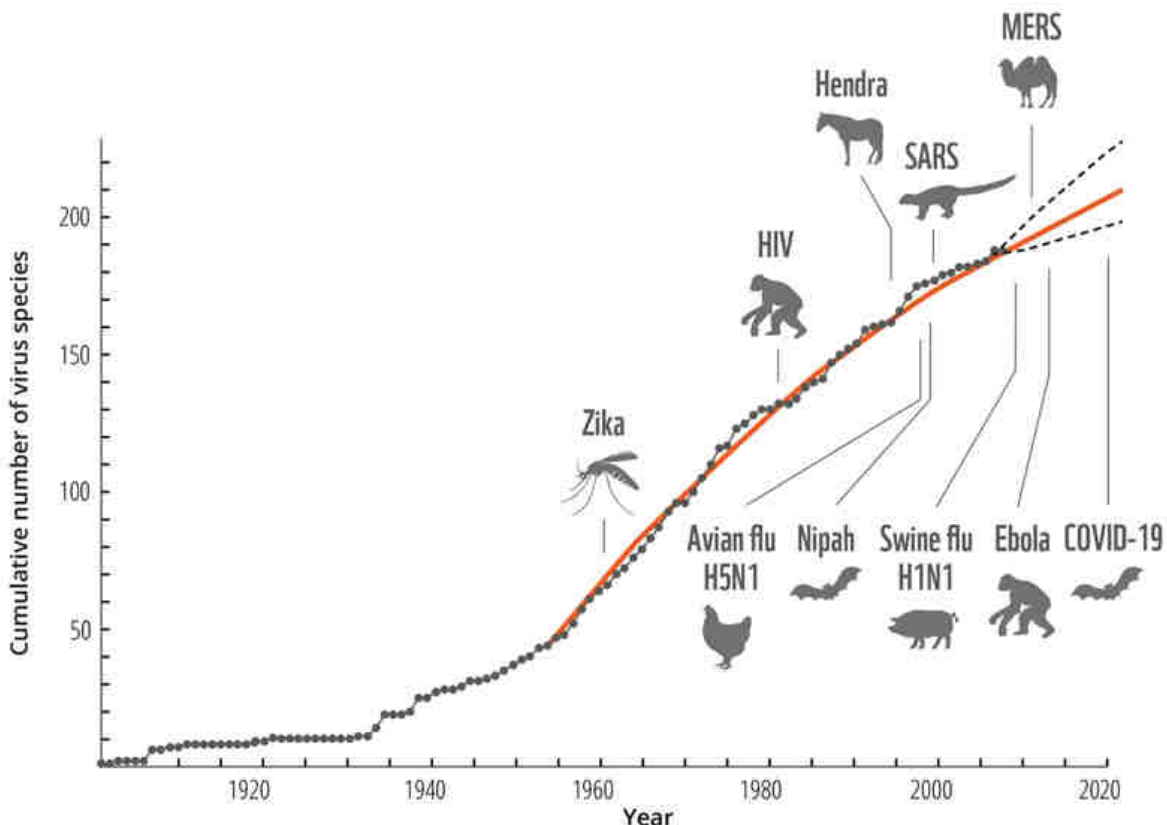
Tätä kirjoittaessani eletään epävarmaa aikaa. Ekologinen kriisi on asettunut voimallisesti sisällemme pienen pienen koronaviruksen muodossa. Se on romuttanut terveyttämme, elämäntapaamme, elämisen ehtojamme ja mielenrauhaamme. Olimme sitten itse sairastuneet tai säästyneet.

Viruksia on kaikkialla eläin- ja kasvikunnassa, mutta vain murto-osan uskotaan olevan taudinaiheuttajia. Muutos ympäristössä tai siirtyminen uuteen isäntälajiin voi kuitenkin tehdä harmittomasta viruksesta tappavan.

Muutos ympäristössä on massiivinen. Luonnonvaraisten eläinten osuus on supistunut noin 4 prosenttiin maalla elävien nisäkkäiden biomassasta. Kasvikunnassa on käynyt niin ikään lajikato. Kiitos väestönkasvun, tehomaa- ja kaupunkistumisen ja tuhoisan metsätalouden luonnonvaraisen elämän alueet supistuvat tuhoisalla tavalla.

Luonnon populaatioiden hävitessä ja monimuotoisuuden vähetessä luonnon taudinaiheuttajien uhka ihmiselle kasvaa. Lajikato antaa tilaa erityisesti lyhytikäisille ja tehokkaasti lisääntyville lajeille. Populaatioiden yksipuolistuminen taas helpottaa tautien leviämistä. Myös ihmisten lihantuotantoon rakentamat teollisuuslaitokset ovat miljoonine eläimien suuren luokan virusautoita.

Elänteollisuus aiheuttaa merkittäviä terveysvaaroja ihmisille. Geneettisesti yhdenmukaisten eläinten, esim. broilerihybridien, tehdasmaisen kasvatus mahdollistaa virusten nopean leviämisen tuotantoeläinpopulaatioiden läpi ja edelleen ihmiseen. Toisaalta teollinen eläintuotanto vaatii valtavia maa-aloja ja työntää näin ollen ihmisasutuksia lähemmäksi ekosysteemeitä, jotka aiemmin olivat ihmisistä erillään.

Näillä alueilla piilee tartuntatauteja, joiden aiheuttajat voivat siirtyä eläimistä ihmisiin. Eläinten mikrobien siirtymisestä ihmiseen ovat esimerkkeinä tuhkarokko ja tuberkuloosi (lehmät), hinkuyskä (porsaat) ja lintuinfluenssa (sorsalinnut). Ihmistoiminnan leviämisen seurauksena kaikkialle maailmaan on tunnistettu noin 900 uutta virusta, joiden joukossa toistaiseksi tuntemattomia koronaviruksen kantoja. Jotkin virukset ilmaantuvat säännöllisimmin alueille, jotka ovat hiljattain kärsineet metsäkadosta.

Luontosuhteen ohentumisen ja massatuotannon myötä suhde etenkin tuotantoeläimiin on muuttunut välineelliseksi ja julmaksi hyödyntämiseksi.

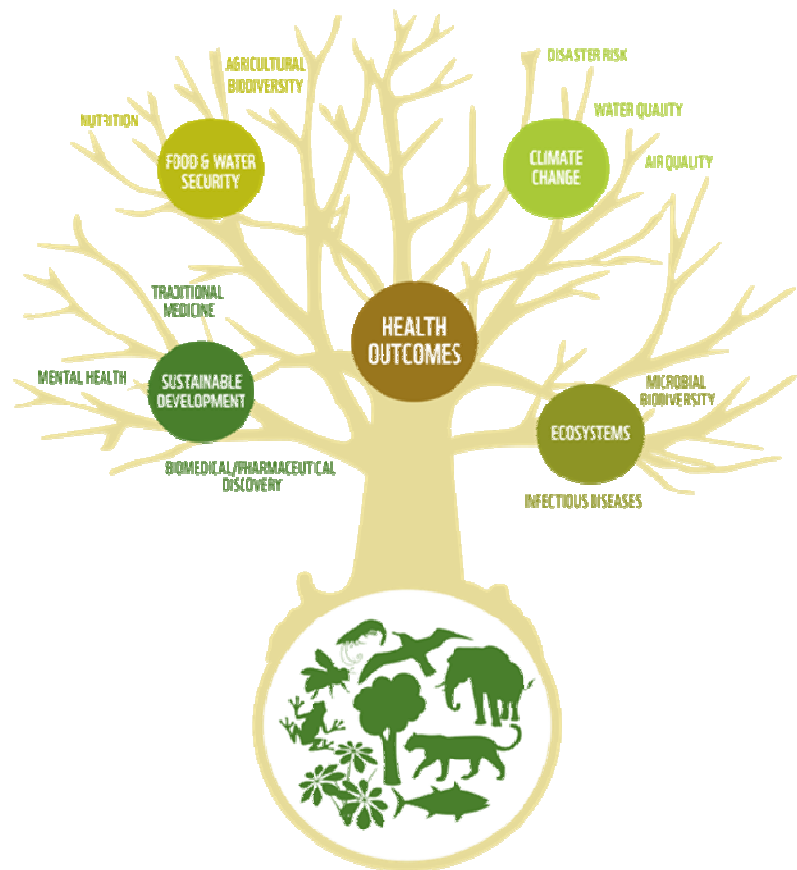
Itsetietoisuutta ja kieltä pidetään nykyisin tärkeimpänä erona ihmisen ja eläinten välillä. Filosofi Jeremy Bentham lausui historiallisen lauseen eläimistä: ”Kysymys ei kuulu, ajattelevatko ne tai puhuvatko ne, vaan kärsivätkö ne.” Muunlaiset eläimet eivät ole tiedottomia ja tahdottomia olentoja, jotka taipuvat ongelmitta ihmisten tuotantokoneiston osaksi. Eläintiede paljastaa koko ajan uutta tietoa eläimistä monivivahteisesti tuntevina ja käyttäytyvinä olentoina, oli kyseessä tuotantoeläin tai luonnonvarainen laji.

Mutta mikä vaimentaa myötätunnon eläimiä ja varsinkin niiden kärsimystä kohtaan?

Liha on hyvää, siinä on umamia. Välitön mielihyvä menee yli käytöksemme kauaskantoisten vaikutusten. Tämä on vain yksi arkinen esimerkki siitä, miten ohitamme kärsimyksen ja luontotuhon ja siten edistämme omaa sairasteluamme tulevaisuudessa. Elämäntapamme tuhoisuus laajenee kaikkeen kulutukseen, liikkumiseen ja asumiseen.

Seuraava pandemia vaanii jo nurkan takana. On aika ottaa ekologinen kriisi vakavasti!

Haluan päättää tämän toimittaja ja kirjailija Jani Kaaron sanoin: ”*Jos minulla siis on jokin viesti tälle ihmiskunnalle, se on tämä: Annetaan ekosysteemien elpyä. Laitetaan loppu tälle eläinten hillittömälle tappamiselle ja elinympäristön hävitykselle. Sillä sinä päivänä, kun päätämme tehdä niin, eläimet tulevat takaisin. Ne laittavat ekosysteemit rullaamaan, ja tämä mukiloitu maapallo alkaa vähä vähältä parantua siitä tuhotyöstä, jonka olemme saaneet aikaan.*”

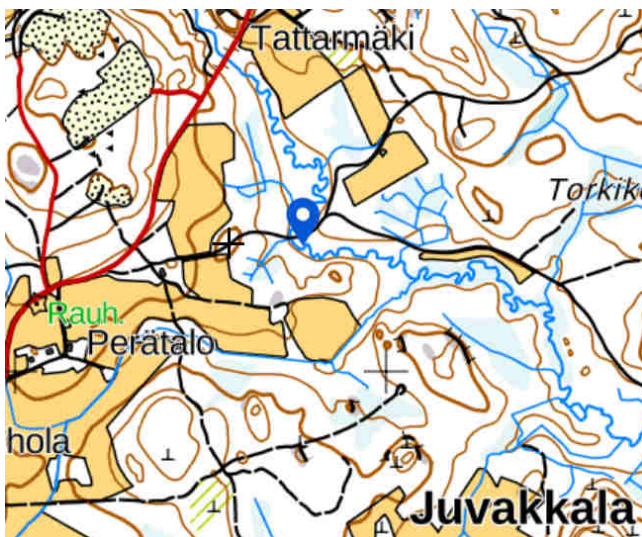
Retkivinkkejä – Virtaavien vesien tykö!

Jari Kiljunen

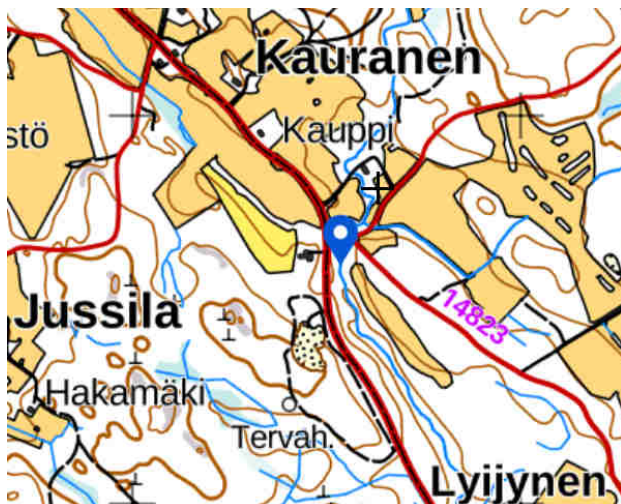
Salpausselän rinteiltä saa alkunsa moni puro. Yksi näistä on Sotkuoja Joutsenon Myllymäen kaakkoispuolella. Paikoin vesi virtaa hienolla sorapohjalla jylhien kuusten katveessa. Navigaattori tuntee osoitteen Myllymäentie 220 ja tästä on matkaa vielä noin 900 metriä. Kohteen koordinaatit ovat: P 6775730; I 586621 (ETRS TM35FIN).

Mustajoki virtaa paikoin rauhallisesti kohti valtakunnanrajaa. Olemme Pien-Laihalan ja Juvakkalan välimaastossa. Kartta näyttää joen polveilevan, tehden äkkinäisiä käännöksiä. Kyseessä on meanderointi ja ”joen kurvit” ovat siis meanderimutkia. Syksyllä on mahdollisuus nähdä meritaimenia sillan kupeessa. Navigaattoriin osoitteeksi Juvakkalantie 342 ja kohteen koordinaatit ovat: P 6760356; I 576746 (ETRS TM35FIN).

Lappeenranta-Vainikkala -tien vieressä virtaava Hansaarenjoki on pysäyttävä näky. Hetken luulee, että on paremmassakin maastossa mutta parinkymmenen metrin päässä olevan Vainikkalantien äänet palauttavat ajatukset nopeasti joen varteen. Koskipätkiä, puuainesta, kiviä, kivikoita ja kuusten suoma varjo – hyvät edellytykset lohikaloille. Navigaattoriin osoitteeksi Keskisaarentie 1 ja kohteen koordinaatit ovat: P 6753628; I 572537 (ETRS TM35FIN).

Kirjoittaja on aktiivinen luonnossaliikkuja, joka viihtyy parhaiten metsissä tai virtaavan veden äärellä, useimmiten kiikarit kaulassa ja joskus kamerakin sattuu matkaan.

Vesiensuojelu kannattaa aina!

FM Raija Aura, vesistöasiantuntija, Lappeenrannan kaupunki

Suomessa, tuhansien järvien maassa, pinta- ja pohjavettä riittää ja vesihuolto on kehittynyttä. Meilläkin Itämeren leväkukinnat kiusaavat, pohjavesiin kohdistuvat riskit sekä vesien rehevöityminen ja jopa kirkkaimpienkin vesistöjen tummuminen herättävät huolta.

Muutokset veden laadussa huomataan. Kalavesi, uimavesi, käyttövesi, maisema ja näkymä ovat tärkeitä. Ensimmäiset vesikiistat Saimaallakin koettiin jo 1900-luvun alussa, kun teollinen toiminta käynnistyi.

Pistekuormituksen vähentämisessä on edistytty suurin harppauksin teknisen kehityksen avulla. Huomattavasti hankalampi ja vaikeammin hallittava on hajakuormitus, joka syntyy pienistä pisaroista ja puroista kaikesta toiminnasta järven valuma-alueelta. Soiden ojitukset ja järvien laskut, jopa kuivatukset, maanmuokkaus, lannoitus ja rakentaminen lisäävät kuormitusta. Ilmastonmuutos on uusi ja merkittävä lisäuhka. Leudot talvet ja valumat roudattomasta maasta läpi vuoden voivat vesittää monet edistysaskeleet.

Oma lukunsa on vesistöjen fyysiset ja biologiset muutokset: virtavedet ja niiden rakentaminen, nousuesteet ja alkuperäisten kalalajien sukupuutto. Rehevöityminen muuttaa ja usein yksipuolista lajistoa. Tai lämpenevien vesien vuoksi kärsivät kylmän veden lajit, kuten nieriä tai syvänteiden reliktiäyriäiset tai saimaannorppa.

Takavuosina virheitä on tehty paljonkin, osin silkkaa tietämättömyyttä, mutta osin myös välinpitämättömyyttä. Tiedoissa ja asenteissa on tapahtunut muutoksia. Vesiensuojelun merkitys ymmärretään ja toimenpiteisiin on myös ryhdytty.

Tuloksia nähty Pien-Saimaallakin

Itäisellä Pien-Saimaalla muistetaan Kaukaan tehtaiden edustan ruskea haiseva vesi. 1990-luvun prosessikehityksen ja puhdistamotekniikan myötä kuormitus saatiin merkittävästi vähenemään ja vesi puhdistui ja kirkastui silminnähdessä. Teknisen kehityksen lisäksi muutoksia nähtiin myös asenteissa.

Läntisellä Pien-Saimaalla havahduttiin konkreettisiin toimiin viimeistäänkin ikimuistaisen ”sinileväälven” 2008-2009 jälkeen. Hommia on siitä lähtien paiskittu laajalla rintamalla, keinoja on joka lähtöön ja tekijöitä vielä enemmän. Pien-Saimaan hyväksi on toteutettu toistakymmentä hanketta, laadittu kymmeniä suunnitelmia, järjestetty satoja kokouksia ja tilaisuuksia, pidetty talkoita ja juhlia, jaettu tietoa ja kokemuksia, kiitosta ja tunnustuksia, tupailloissa ja kunnantaloilla, pellonpientareilla ja juhlataloilla, kouluissa ja tutkijaseminaareissa, gaalailloissa, kyläkokouksissa ja valtakunnallisilla foorumeilla.

Ilahduttavasti näkyviä tuloksiakin saatu aikaiseksi: vesi on kirkastunut, ravinnepitoisuudet ovat paikoin alentuneet selvästikin ja massiivisia leväkukintoja ei ole ollut.

Ensimmäinen tavoite, kehityssuunnan muutos huononemisesta parempaan suuntaan on saavutettu. Varsinainen tavoite on hyvä ekologinen tila, jota ei vielä ole saavutettu. Työ on siis vielä kesken. Jos aihe kiinnostaa, lisää juttua löytyy sivuilta www.piensaimaa.fi. Sivusto uudistuu alkuvuodesta, kannattaa tutustua!

Vaikuta vesienhoidon suunnitteluun ja toteutukseen

Ehdotukset seitsemällä Manner-Suomen vesienhoitoalueella vesienhoitosuunnitelmiksi vuosille 2022–2027 ovat valmistuneet. Kansalaisten ja vesien käyttäjäryhmien toivotaan osallistuvan vesienhoidon suunnitteluun ja käytännön toimiin vesien tilan parantamiseksi. Suunnitelmien toimeenpanoon ja toteutukseen tarvitaan kaikkia. Palautetta ehdotuksista vesienhoitosuunnitelmiksi vuosille 2022–2027 voit antaa 2.11.2020 - 14.5.2021.

Lisää aiheesta https://www.ymparisto.fi/fi-FI/Vaikuta_vesiin/Vesienhoito

Aplodeja! Ötökkämies pensselisetänä

Eija-Hilkka Anttila

Sattuipa kerran kesällä, että heräsin varhain aamulla (en kukon enkä hauenkaan lauluun vaan) sähköpostin kilahdukseen. Koska mieleen oli juuri pujahtamassa jonkinlainen ihmiskontaktin hento kaipuu, tarrasin innokkaasti härpärkeeseen. Viesti oli lähetetty meille kaikille Etelä-Karjalan asvaltti-ihottumaisille puunhalajille, ja siinä oli linkki Ylen tarjoamaan ihanaan ja kauhistuttavaan ohjelmaan.

Katsoin tuon ohjelman kesämökillä klo 7.15, minkä te, arvoisat lukijat, ymmärtänette kaltaiseltani myöhäisherännäisyyteen mieltyneeltä henkilöltä suureksi arvonannon osoitukseksi sekä ötököitä että niistä pörisevää miestä kohtaan. Mainittu pörisijä oli itse puheenjohtajamme Kimmo, kuuluisa ötökkämies. Hän puhui ohjelmassa vakavia sanoja ihania karvaisia kukasta kukkaan lentäviä luontokappaleita uhkaavasta tuhosta. Ei, kyse ei ollut ihmisistä, paitsi välillisesti, vaan mesipistiäisistä.

Ohjelmassa näkemäni suriseva utteruus pisti suoraan johonkin mieleni unen jälkeiseen suojaamattomaan osioon. Olenko, kysyin kovalla äänellä itseltäni, sekä lajina että erityisesti sen yksittäisenä edustajana evoluution suuri erehdys? Kohottauduin ja tartuin rivakasti henkiseen vasuuni. Hetkeä myöhemmin aamukahvia juodessani tunsin suurta kiitollisuutta siitä, ettei minun tarvinnut lähteä hehtaaritolkulla rypselpeitoa pölyttämään. Meillä on vielä Mesipistiäisten Pölytyspalvelut! Ne jos loppuvat, loppuu kahvikin, ja turha on lähteä mustikkametsään.

Tähän kohtaan tarvitaan kuitenkin aplodeja.

Klikkailin Kimmolle viestin ja kiittelin. Sain vastauksen ja ymmärsin, että on meitä, jotka puhuvat ja sitten heitä, jotka puhuvat ja tekevät. Hän kertoi menneensä, ei nyt ihan rypselpeitoille vaan omaan puutarhaansa, käärinyt lahkeensa ja ryhtynyt hommiin. Hän oli pölyttänyt kasvi-huoneessaan viiden potillisen verran tomaatteja. Satoakin oli tullut: neljä isoa ja kolme kirsikkatomaattia. ”*Ei olisi*

minusta oikeisiin töihin, vaikka pensselisetänä sudin pariin otteeseen ja tosissani vielä”, hän kirjoitti. Ei olisi meistä kenestäkään. Elämämme on pörriäisten käsissä – tai paremminkin jaloissa.

Jos ette vielä pörinäa bonganneet, niin nyt pian Yle Areenaan. ”Mesipistiäiset katoavat” on ohjelman nimi, ja se löytyy täältä: <https://areena.yle.fi/1-4594778>

PUSAN PULINAT on Lappeenrannan seudun luonnonsuojeluyhdistyksen jäsenlehti. Nimensä se on saanut saimaannorpasta.

Saimaannorppa (*Pusa hispida saimensis*, vanh. *Phoca hispida saimensis*) on norpan alalaji, jota tavataan vain Suomessa, Saimaan järvioltaassa. Se on relikti, joka jäi saarroksiin Saimaalle viimeisimmän jääkauden jälkeisen maankohoamisen seurauksena noin 8 000 vuotta sitten. Alalaji on tämän jälkeen sopeutunut elämään makean veden olosuhteissa, ja se on Suomen ainoa kotoperäinen nisäkäs.

- Lähde: Wikipedia

Toimintavuonna 2021 yhdistys järjestää perinteikkäästi retkiä ja luentoja – toivottavasti korona-aallotkin pikkuhiljaa jo laantuvat. Pysytelkää terveinä ja nauttikaa keväästä! Vesiteemaisen tapahtumavuoden aloitamme helmikuun alussa, maaliskuussa vieraaksemme saapuu Norppa Taskinen (vasemmalla).
Kuva: Juha Taskinen.